

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.2. Speciales quædam prærogativæ amatori Crucifixi propositæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

passionis Christi stigmata, & alia id genus, intimæ cum Christo consuetudinis ac familiaritatis argumenta. Insuper (quæ etiam in singularibus DEI donis numerari debent, tamen si id minus mortales intelligant) intestinæ cruces, defertiones amaræ, tenebrosi languores, & ipsorum specialium Christi cruciatuum experientia & communicatio.

Quæ quidem hîc à me commemorantur, non quòd exquisita & extraordinaria DEI dona, Crucifixi discipulo immodicè æstimanda, aut cupidius expetenda existimem: quippe cui multum & abunde esse debeat, si solidarum virtutum exercitio, & forti in primis adversorum tolerantia ad Domini sui similitudinem conformetur. Sed eò potissimum hæc valent, ut intelligatur; quanto per ipsi Christo placeat impensum in suis doloribus recogitandis completendisq; studium, quando id tam miris insolitisq; rationibus, munerari & ornare consueverit: tum etiam eundem Salvatorem; quem adeò delectet, crucis suæ studiosos cultores prævenire in benedictionibus dulcedinis, & eà etiam donorum insolentia cumulare; multò minus in his quæ magis ad animæ bonum æternamq; salutem conferant, iisdem usquam defuturum esse.

§. 2.

Speciales quadam prerogative amatori Crucifixi propositæ.

SCRIBIT Thaulerus in præparatione ad felicem mortem, idq; ex eo refert Blosius, inter *Dicta Patrum verè aurea* cap. 21. ipsum dulcem IESUM dixisse in spiritu cuidam amico suo: Quisquis bonâ voluntate præditus, passionis meæ aut meditationi humiliter & studiosè, ut oportet, insiluit, novem inde utilitates consequitur.

Prima est, quòd à peccatis omnibus emundatur, & quidquid neglexit, id illi ex meritis meis restituitur.

M 3

Secunda:

Secunda: quòd ad resistendum hostibus suis ita confortatur, ut nullum ex eo triumphum referre queant: nam tamen ipse ex infirmitate nonnunquam labitur, dexteram tamen meam suppono ne collidatur & pereat.

Tertia: quòd ad bona quæque opera diversasq; virtutes peragendas, vires accipit.

Quarta: quamlibet brevi cogitatione eandem passionem meam revolvat, semper anima ejus in gratia mea renovatur.

Quinta: quòd devotè illam commemoranti, libenter ipse commoretur.

Sexta: quòd arcana mihi à DEO Patre manifestata, illi similiter aliquando pandam.

Septima: quòd eum ante mortem mihi placentem reddam, & defunctum cū charis amicis meis remunerabor.

Octava: quòd nihil eorum, quæ serio & rationabiliter convenienterq; petit, illi negabo.

Nona: quòd in morte illi adversus hostes ejus assisam, & de vita æterna ipsum faciam certum atq; securum. Sic illi.

Quorum equidem fidem aut veritatem etsi non præstem, sed uti traduntur simpliciter & ex fide referam; non tamen fortassis à vero abhorretere censebit, qui hæc capitulum secum accuratius expenderit.

Primum: veluti jam in superioribus docuimus; inter omnia pietatis exercitia, nullum gratius esse Salvatori nostro, quàm ut amarissimam ipsius passionem crebrò amantèr; recogitemus, eiq; nostrâ causâ dolenti sincero corde condoleamus. Deinde: eundem benignissimum Salvatorem, ad servulis suis benefaciendum, suæq; fructum passionis cum illis communicandum, supra quàm dici aut credi potest, inclinatum atque propensum esse. Rursum: eâ summi, divinæ mortis ac passionis, beneficij perenni grataq; recognitione, dilatari meditantis cor, mentisque sinum ad
ulteriora

ulteriora DEI munera capienda, veluti capaciorem effici. Postremò: non ita accipienda quæ dicuntur, quasi ad ista sufficiat, circa Domini nostri cruciatus aliquanto tempore, intercisè, obiter aut languidè exerceri: sed eam non nisi diuturnæ, constantis, pertinacis, atque adeò fervidæ commentationis esse mercedem.

Quo modo nos quoque, hujus tractatus extrema parte, his non absimiles prærogativas, velut assiduaæ exercitationis fructus proprios, amatori Crucifixi expectandos esse confirmabimus: quorum saltem indicem ac titulos lectorem juverit in præsentiarum, cumulandorum incitamentorum gratiâ, vel cursim delibasse. Ut enim, juxta Philosophum, semen & fructus re idem sunt, solumq; differunt (uti loquitur) prioris posteriorisue ratione; quod nimirum nux, exempli causâ, aut tritici granum, aliudue ejusmodi, si ad eam plantam referatur, ex qua provenit, fructus sit; semen autem, si ad eam compares quæ ipso ex fructu possit provenire: ita nobis quoque philosophandum in præsentia; ea videlicet quæ parte extrema opusculi, quasi hujus nostræ circa Crucifixum exercitationis fructus ponimus, totidem incitamenta esse seu semina, ex quibus in legentium animis ejusdem studium exercitationis ingignatur.

I. de gener.
anim. c. 18.

C A P U T XV.

Animi esse ingratisimi, passionis Christi nunquam aut raro meminisse.

§. I.

Superni ejus beneficij gratiam meritissimò à nobis reposci.

VTi seria sanè & gravis, ita æquissima & justissima est, illa Ecclesiastici commonitio: *Gratiam fidejussoris ne obliviscaris: dedit enim pro te animam suam.*

cap 29.

Quis